

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317208080
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1317208080.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Otílie Belavej v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: L. O., D.. XX.XX.XXXX, U. XX, N., zastúpená JUDr. Natália Felvidékyová, IČO: 53711238, advokátka, so sídlom Ak Plynárska 3B, Bratislava, o zaplatenie 3.275,90 eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu bývalého Okresného súdu Bratislava II, č.k. 52Csp/128/2017-319 zo dňa 09. decembra 2021, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,70% sa mení tak, že žalobcovi sa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie z dôvodu späťvzatia žaloby podľa ustanovenia § 145 ods. 1 C.s.p. zastavil. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok náhradu trov konania v rozsahu 35,70%.

2. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 255 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p.. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal celkom zaplatenia sumy 4 821,13 eur, žalovaná počas konania uhradila žalobcovi sumu 1550 eur, v dôsledku čoho zobral žalobca žalobu v tejto časti späť a súd konanie v tejto časti právoplatne zastavil a vo zvyšnej časti žalobca nebol voči žalovanej úspešný nakoľko súd žalobu zamietol, obidva tieto výroky neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť. Pokiaľ ide o procesné zavinenie zastavenia konania v zostávajúcej časti sumy 1885,90 eur žalobca uviedol, že k späťvzatiu tejto zvyšnej časti žaloby došlo z dôvodu, že v priebehu súdneho konania došlo zo strany žalovanej k úplnému zaplateniu pohľadávky, vrátane trov konania. Žalobca však túto skutočnosť súdu ničím nepreukázal t.j. nepreukázal, že došlo k späťvzatiu zostávajúcej časti žaloby procesným zavinením žalovanej v dôsledku úhrady žalovanej sumy. Vzhľadom na to okresný súd uzavrel, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania v tejto zostávajúcej časti. Skonštatoval, že podľa pomeru úspechu strán v konaní patrí žalovanej proti žalobcovi pomerná náhrada trov konania v rozsahu 35,70 %. Rozvinul, že žalobca si uplatňoval sumu vo výške 4 821,13 eur, úspešný bol v časti sumy 1550 eur, mal teda úspech v spore v rozsahu 32,15 % a žalovaná mala úspech v spore rozsahu 67,85 % (100% - 32,15%). Celkový úspech žalovanej v konaní potom predstavoval 35,70 % (67,85 % - 32,15 %). Z uvedených dôvodov priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu strán v spore v rozsahu 35,70 %.

3. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania (II. výrok), podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby ho zmenil a priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi. Namietal, že súd inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. a že vec nesprávne právne posúdil (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.). Poukázal na to, že žalobu zobral späť z dôvodu, že žalovaná vykonala úhradu pohľadávky po podaní žaloby. Napriek výzve súdu prvej inštancie, ktorá jej bola doručená dňa 22.11.2021, sa k skutočnostiam uvedeným v späťvzati žaloby nevyjadrila, čím ako to uviedol aj súd, súhlasila so späťvzatím žaloby, a teda aj jeho obsahom, z ktorého jednoznačne vyplýva, prečo žalobca vzal žalobu späť. Žalovaná preto skutkové tvrdenie týkajúce sa úhrady pohľadávky vo vzťahu k procesnému zavineniu konania nepoprela, pričom bola v konaní aj právne zastúpená. Platí teda domnienka, že skutkové tvrdenie sa považuje za pravdivé. Zdôraznil, že pokiaľ mal okresný súd pochybnosti o pravdivosti tohto tvrdenia a skutočnosti, že došlo k úhrade pohľadávky, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť. Túto svoju povinnosť informovať ho o tom, že považuje skutočnosť úhrady pohľadávky uvedenú v späťvzati žaloby za spornú, si však nespĺnil, čím mu odňal právo riadne uplatňovať jeho procesné práva a možnosť preukázať skutočnosť, ktorú považoval za spornú. Ozrejmil, že v súdnej praxi, ak súdy považujú otázku splnenia pohľadávky v prípade späťvzatia žaloby za spornú, vyzvú stranu na predloženie dôkazov. Mal pritom za to, že nebolo možné objektívne od neho očakávať, že túto skutočnosť má považovať za spornú a na jej preukázanie má vopred povinnosť produkovať dôkazy. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto považoval za prekvapivé. Zastal taktiež názor, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Zdôraznila, že napriek tomu, že žalobca zdôvodňuje späťvzatie žalobného návrhu iba z dôvodov na jej strane, krajský súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia jasne špecifikoval a dostatočne zdôvodnil, že žalobca v prvom rade nebol aktívne legitimovaný v časti pohľadávky vo výške 1885,90 eur podať v predmetnej veci žalobu, nakoľko v čase podania žaloby nenastala splatnosť predmetnej pohľadávky a z rovnakého dôvodu nemohol ani právny predchodca žalobcu platne postúpiť predmetnú časť pohľadávky na žalobcu. Z uvedeného dôvodu mala za to, že žaloba v predmetnom rozsahu bola zo strany žalobcu podaná (predčasne) neoprávnene. Vzhľadom na uvedené mala za to, že skutočnosť, že uhradila počas konania celú pohľadávku ešte nezakladá predpoklad, že k zastaveniu konania došlo iba z dôvodov na jej strane. Práve naopak, v prípade, ak by dobrovoľne neuhradila predmetnú časť pohľadávky, súd prvej inštancie by bol povinný riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu a k zastaveniu konania by došlo z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v spore. Z uvedeného dôvodu nemôže byť na jej ujmu, že došlo k zastaveniu predmetného konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zotrval na svojej argumentácii uvedenej v odvolaní.

6. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na svojej argumentácii uvedenej vo vyjadrení k odvolaniu.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok o nároku na náhradu trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania nie je vecne správny.

8. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania potistrane.

9. Vyššie citované ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tej strane sporu, ktorá zavinila zastavenie konania. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať (len) z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posúdenie dôvodnosti samotnej žaloby. Navyše, pri posudzovaní zavinenia v zmysle ustanovenie § 256 ods. 2 C.s.p. použitý výraz „procesné zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie strany sporu. Preto, ak v tomto prípade vzal žalobca žalobu späť voči žalovanej z dôvodu, že k úhrade uplatňovaného nároku zo strany žalovanej došlo až

po podaní žaloby na súd, možno konštatovať len jediný záver a to, že k späťvzatiu žaloby a následnému zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinenia žalovanej strany .

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 24.04.2017 proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 4 821,13 eur. Žalovaná po podaní žaloby uhradila žalobcovi sumu 1550 eur následkom čoho žalobca zobral žalobu v tejto časti späť a súd prvej inštancie konanie v tejto časti rozsudkom zo dňa 26.10.2018, č.k. 52 Csp/128/2017-259 zastavil (I. výrok), žalovanú zaviazal k úhrade istiny vo výške 1885,90 eur spolu s príslušenstvom (II. výrok) a v časti uplatneného nároku v sume 1385,23 eur žalobu zamietol (III. výrok). Výroky, ktorým bolo konanie v časti zastavené a ktorým bola žaloba v časti uplatneného nároku zamietnutá (I. a III. výrok) neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť. Voči vyhovujúcemu výroku tohto rozsudku podala žalovaná odvolanie, v dôsledku ktorého Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29. 07.2021, ,č.k. 6Co/18/2019-296 rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom konania tak zostala suma 1885,90 eur. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.08.2021 vzal žalobca v zostávajúcej časti sumy 1885,90 eur žalobu späť a uviedol, že k späťvzatiu tejto zvyšnej časti žaloby došlo z dôvodu, že počas priebehu súdneho konania došlo zo strany žalovanej k úplnému zaplateniu pohľadávky, vrátane trov konania. Žalovaná sa napriek výzve k dôvodom späťvzatia, po tom ako jej bolo súdom prvej inštancie doručené, nevyjadрила.

11. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná po podaní žaloby žalobcovi zaplatili sumu spolu 3435,90 eur (1550 + 1885,90= 3435,90 eur). V tejto časti teda zastavenie konania procesne zavinila žalovaná tým, že túto sumu zaplatila žalobcovi po podaní žaloby, pričom k dôvodom späťvzatia neuviedla žiadne výhrady. Žalobcovi teda v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. Ohľadom sumy 1385,90 eur však bola žaloba žalobu ako nedôvodná zamietnutá. V tejto časti teda žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania.

12. Žalobca si uplatňoval sumu vo výške 4 821,13 eur a úspešný bol v časti sumy 3435,90 eur, mal teda úspech v spore v rozsahu 71,26 % a žalovaná mala úspech v spore rozsahu 28,74 % (100% - 71,26%). Celkový úspech žalobcu v konaní potom predstavoval 42,52 % (71,26 % - 28,74 %). Nakoľko však žalobca zobral žalobu späť s odôvodnením, že priebehu súdneho konania došlo zo strany žalovanej k úplnému zaplateniu pohľadávky, vrátane trov konania, pričom ako v odvolaní aj sám žalobca uviedol, túto skutočnosť žalovaná nepoprela, odvolací súd žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal, nakoľko trovy mu už zo strany žalovanej uhradené boli a v opačnom prípade by došlo k situácii, kedy by žalovaná tieto plnila duplicitne.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd v zmysle § 388 C.s.p. zmenil odvolaním napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (výrok II.) tak, že žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

14. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov odvolacieho konania, zohľadniac jeho výsledok (úspech žalobcu v tomto odvolacom konaní) odvolací súd podľa § 255 ods.1 C.s.p., v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

15. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie zastavené (výrok I.), nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).